Prim plan

LUDOVIC AMBRUŞ

S-a născut la 17 septembrie 1946, în comuna Mitreşti (judeţul Mureş). Are 1,72 m şi 74 kg. Este de profesie lăcătuş, lucrează la secţia sculărie a Uzinelor de autocamioane Steagul roşu din Braşov. Este necăsătorit. Din bogatul palmares al lui Ludovic Ambruş amintim: de trei ori campion naţional la lupte libere seniori, un titlu de campion balcanic, un loc VI la C.M. în 1970 şi, recent, medalie de argint la Campionatele mondiale de lupte libere de la Sofia, categoria 74 kg. A fost selecţionat pentru prima oară în lotul naţional în 1967. Face parte din secţia de lupte a clubului braşovean Steagul roşu şi are ca antrenor pe Ion Mureşan.

În toamna lui 1963, la sala de lupte a asociaţiei sportive Voinţa din Tg. Mureş s-a prezentat un tînăr cu un fizic firav, care şi-a manifestat dorinţa de a practica atletica grea. Antrenorul respectiv l-a pus imediat la încercare şi văzînd că are o forţă care, pur şi simplu, îi dezminte fizicul a acceptat pe loc ca tînărul Ludovic Ambruş să frecventeze sala. N-au trecut nici doi ani de la primul contact cu sportul şi Ambruş s-a evidenţiat în mod deosebit la o importantă competiţie cu caracter republican. Apoi, în 1966, Ambruş se mută la Braşov şi continuă să practice luptele la clubul Steagul roşu. Ion Mureşan, antrenorul lui Ambruş de cînd a venit în oraşul de sub Tîmpa, are numai cuvinte de laudă despre elevul său. „Pentru mine — ne spunea acest cunoscut tehnician — Ambruş reprezintă etalonul disciplinei, atît în sport cît şi în viaţa de toate zilele". La antrenamente, Ambruş vine printre primii şi pleacă printre ultimii, duce o viaţă sportivă exemplară şi nu are, ca mulţi colegi de sport, probleme cu menţinerea categoriei de greutate. Nu este deci întîmplător faptul că de mai bine de patru ani face parte din lot şi de cinci ani din echipa de lupte libere a Steagului roşu, una dintre cele mai bune formaţii din campionatul diviziei A.

Acum, miile de ore de antrenamente intense au dat roadele aşteptate. Dintre cei 10 luptători care ne-au reprezentat la Campionatele mondiale de lupte libere, Ludovic Ambruş (din opt meciuri susţinute pe arena mondialelor el n-a pierdut decît unul) s-a comportat cel mai bine, clasîndu-se pe valorosul loc II în lume, la categoria sa. **(t.r.)**.

După ultima competiţie-test înaintea C.E.

„VOLEIBALIŞTII ROMÂNI SE VOR PREZENTA LA UN NIVEL SUPERIOR LA TORINO"

— Ne spune prof. Aurel Dobincă, secretarul F.R.V. —

Rezultatele înregistrate de reprezentativa masculină de volei a României la „Săptămîna preolimpică", recent încheiată la München, au stîrnit, firesc, opinii contradictorii în ceea ce priveşte comportarea tricolorilor noştri la campionatul european, care va începe la 23 septembrie în Italia. În legătură cu evoluţia echipei în ultima competiţie-test dinamica C.E. şi cu perspectivele sale am avut o scurtă discuţie cu prof. **Aurel Dobincă**, secretarul general al F.R. Volei.

— Cum explicaţi locul 4 (din 6 participante) şi rezultatele modeste ale voleibaliştilor noştri în R.F. a Germaniei ?

— Pentru noi turneul a constituit o ultimă verificare în vederea C.E. Echipa a avut de înfruntat atît adversare foarte valoroase (U.R.S.S., Japonia, Polonia) cît şi altele de valoare medie (Italia, R.F.G.). Această ultimă verificare nu a fost decît în parte concludentă, din cauza imposibilităţii de a alinia garnitura de bază prin accidentarea lui Schreiber şi îmbolnăvirea lui Bartha şi Enescu. Dar, deşi au pierdut trei întîlniri, am avut prilejul — forţaţi de împrejurări — să utilizăm, mai mult timp şi în condiţii de joc îngreuiate, şi pe cei mai tineri jucători din lotul olimpic. Rezultatele nu puteau fi altele în meciurile cu Japonia (1—3) şi Polonia (2—3), iar în cel cu U.R.S.S. băieţii au dominat lupta dar au cedat, în două seturi, avantaje destul de mari pe tabela de marcaj, pierzînd în prelungiri (17—19 şi 18—20). Cu garnitura de bază, clasamentul era altul. Nu este vorba însă de lipsa de valoare a tinerilor, ci doar de lipsa lor de experienţă. Ceilalţi fiind inutilizabili — pentru că nu voiam să le agravăm starea sănătăţii — nu am avut nici posibilităţi de manevră. Personal, sînt mulţumit de comportarea tinerilor. Ei au confirmat năzdejdile pe care ni le-am pus iniţial în vederea Jocurilor Olimpice.

— Apropo de accidentări : ele pot surveni oricînd, deci şi în timpul europenelor. S-au luat măsurile necesare pentru a se menţine la acelaşi nivel potenţialul echipei, în cazul cînd unul-doi dintre titulari ar deveni inutilizabili ?

— Avem un lot de 12 jucători, dintre care 9 sînt la nivelul superior al exigenţelor : Udişteanu, Schreiber, Stamate, Bartha, Oros, Codoi, Dumănoiu, Enescu şi Cîrstian Ion. Cu acest lot, prin finisările de ultimă oră, putem să asigurăm un echilibru permanent al sextetului, în orice împrejurare.

— Se vorbea, totuşi, de chemarea în lot, a doi-trei jucători mai experimentaţi. Este adevărat,

— Zvonuri ! Lotul nu se mai schimbă. Cu oamenii pe care-i avem la dispoziţie şi care sînt mai buni la ora actuală decît „favoriţii celor de pe margine" vom face pregătirile de ultimă oră şi deplasarea la europene.

— Aţi văzut echipa italiană, adversarul principal din seria de la Torino a C.E. Cum vi se pare şi ce vă spune acel scor strîns (3—2) cu care au cîştigat jucătorii noştri pe teren.. neutru ?

— Într-adevăr, echipa Italiei a făcut progrese. Rămîne, totuşi, o formaţie din eşalonul secund al ierarhiei europene. În meciul cu noi a făcut o partidă foarte bună, a luptat mult, iar băieţii noştri, care o văzuseră modestă în celelalte întîlniri, au tratat jocul cu uşurinţă.

— Totuşi, în seria „europenelor" italienii sînt gazde şi vor fi încurajaţi de 8—10 000 spectatori...

— Ştim aceasta. De aceea, în zilele următoare, cînd se lucrează pentru cristalizarea nucleului de echipă şi pentru ultimele finisări, vom pregăti special acest meci, preconizînd să jucăm în viteză, cu combinaţii şi cu... sextetul de bază. Jucătorii noştri vor face totul pentru a obţine calificarea în turneul final al Campionatului european.

Aurelian BREBEANU

TURISM-ALPINISM

● A doua etapă de vară a alpiniadei municipiului Bucureşti desfăşurată duminică pe valea Gălbenele (Bucegi) a reunit alpinişti reprezentînd cinci cluburi şi asociaţii sportive : I.P.G.G. Bucureşti, Politehnica Timişoara, Voinţa Sibiu, A. S. Armata Braşov şi Torpedo Zărneşti.

Cei 36 de alpinişti prezenţi la întrecere au efectuat în bune condiţiuni traseele stabilite.

● Alpiniştii clubului sportiv universitar I.P.G.G. Bucureşti au plecat marţi în Polonia fiind invitaţi la o întîlnire internaţională în cadrul căreia vor face schimb de experienţă cu cătărătorii din această ţară.

● Comisia de specialitate a municipiului Bucureşti a avut lăudabila iniţiativă de a organiza un curs de arbitri care a fost absolvit cu succes de următorii „elevi" (în totalitatea lor alpinişti de cat I) : N. Anghelide, P. Baţu, N. Dini, M. Dinu, I. Gheţie, V. Goran, Sonia Herman, V. Panaitescu, Al. Pătraşcu, dr. Gh. Russe, M. Săndulescu, T. Săndulescu, Al. Stan, N. Tătulescu, D. Vasilescu, T. Vasilescu. Au fost promovaţi de la cat. a III-a la a II-a : Gh. Petcu şi D. Angelescu.

● Federaţia de specialitate face ultimele pregătiri pentru întîlnirea internaţională de alpinism pe care o organizează, în acest an, în două centre : Buşteni şi Lacul Roşu. Întîlnirea va avea loc între 17 şi 25 septembrie şi va reuni în afara celor mai buni sportivi din ţara noastră, cătărători din U.R.S.S., Cehoslovacia şi, probabil, Italia.

Concomitent cu această acţiune, în centrele amintite se vor desfăşura etapa I a campionatelor naţionale de tineret şi feminin, precum şi etapa a III-a a campionatului naţional al seniorilor.

● Recent, orientariştii români au participat la una din importantele competiţii europene „Cupa Hungaria" desfăşurată în împrejurimile oraşului maghiar Tata. O foarte bună comportare a avut timişoreanul Virgiliu Petitjean care a terminat pe locul II în proba rezervată seniorilor B. În progres, s-au comportat şi orientaristele noastre Paula Chiurlea — locul 13 şi Clara Szabo — locul 15.

NATAŢIE

DE CE CONCURĂM MAI SLAB ÎN COMPETIŢIILE DE AMPLOARE?

Iată un laitmotiv pe care îl întîlnim aproape cu regularitate cînd înotătorii noştri fruntaşi (cu foarte mici excepţii) evoluează peste hotarele ţării, în condiţii diferite de cele în care se pregătesc tot timpul anului. Aşa a fost la Balcaniada de la Atena (1970), la triunghiularul de la Millstatt (Austria) în luna aprilie şi tot aşa s-a întîmplat, recent, la Torino, în „Cupa Europei". De fiecare dată în preajma acestor confruntări campionii şi recordmenii ţării au demonstrat că au atins un evident vîrf de formă, pentru ca în săptămînile imediat următoare, atunci de fapt cînd ar fi trebuit să probeze adevăratele posibilităţi, unii abia să reuşească repetarea unor cifre realizate anterior, iar cei mai mulţi să înregistreze rezultate sub posibilităţi.

În primăvara acestui an, am învins la Bucureşti echipa Poloniei (clasată recent la Uppsala pe locul 7 în grupa A), dar apoi, în condiţiile unui bazin de 25 m (mai avantajos deci) înotătorii români sînt întrecuţi de cadeţii Franţei şi depun eforturi serioase pentru a învinge modesta selecţionată a Austriei. Lucrurile s-au desfăşurat identic şi acum, în sezonul de vară. Mai întîi, debut tumultuos la „naţionale", cu ploaie de recorduri şi... speranţe. A urmat Balcaniada, pe care am cîştigat-o datorită, în special, eforturilor deosebite ale lui Marian Slavic şi Anca Groza, de al căror nume sînt legate 10 din cele 12 titluri dobîndite. Era evident însă, că excepţindu-i pe cei doi mai sus-amintiţi, la restul reprezentanţilor noştri am înregistrat o uşoară scădere. Iar aceasta s-a accentuat săptămîna trecută în evoluţiile de la Torino.

Nu vom pune în discuţie locul ocupat (IV) în grupa B a „Cupei Europei", deşi faţă de ediţia precedentă am pierdut un loc şi 13 puncte. Problema cea mai importantă care se ridică însă vizează comportarea fiecărui sportiv într-o competiţie de asemenea amploare, care pentru toate cele 22 de ţări participante a însemnat examenul decisiv al anului. Este evident şi nimeni nu contestă faptul că, dacă fiecare din cei 10 înotători români ar fi realizat recorduri personale la aceste întîreceri, tot nu ar fi putut obţine locul I (sau doi) în grupă, pentru a putea promova în A, diferenţa de valoare dintre înotul englez şau olandez şi cel din ţara noastră fiind încă sesizabilă. **Dar în timp ce toate echipele participante au acordat maximum de atenţie acestei competiţii — o dovedesc cele 143 de recorduri naţionale — reprezentanţii noştri s-au prezentat într-o scădere de formă.**

Excepţindu-l pe Marian Slavic, singurul care ştie într-adevăr să concureze într-o competiţie de amploare (recordurile sale la 100 m şi 200 m au fost stabilite cu asemenea prilejuri) şi într-o oarecare măsură pe Almer şi Petelei, restul sportivilor români au „mers" ca de obicei, sub posibilităţi : **Miclăuş** 60,6—100 m delfin la „naţionale" şi 62,0 la Torino, **Şoptereanu** 69,9 (100 m bras) şi 2 : 35,8 (200 m bras) la „naţionale" — 71,0 şi 2 : 40,2 la Torino, **Wetterneck** 5 : 01,6 (400 m mixt) la Balcaniadă — 5 : 05,7 la Torino, **Lupu** 64,6 (100 m spate) la Balcaniadă — 66,4 la Torino şi **Kokai** 56,6 (100 m liber) la Balcaniadă — 57,7 la Torino.

Această „performanţă" iese parcă şi mai mult în evidenţă dacă vom face o simplă comparaţie cu înotătorii bulgari, pe care i-am întrecut clar la Bucureşti. Aceştia au avut campionatele lor naţionale exact în aceleaşi zile cu ale noastre, la începutul lunii august. Au venit la Balcaniadă, au corectat 13 recorduri, ocupînd locul doi. Apoi, au plecat la Oslo, în grupa C (pe care au cîştigat-o detaşat), stabilind alte 8 recorduri şi performanţe de valoare. Fără comentarii.

Cerînd părerea antrenorului federal A. Urmuzescu asupra acestui evident fenomen, am primit un prim răspuns care nu poate satisface : **„Obiectivul nostru a fost să cîştigăm Balcaniada şi să ne păstrăm locul în grupa B, ceea ce am şi realizat".** Într-adevăr, din acest punct de vedere nimic de reproşat, deşi cu un asemenea plan minimal nu vom putea obţine niciodată mai mult decît titluri balcanice. Iar acestea nu reprezintă prea mult în domeniul adevăratei performanţe.

Realitatea este, şi nu trebuie s-o ocolim, că antrenorii noştri nu sînt încă suficient de experimentaţi pentru a-şi aduce în formă elevii la ora cerută şi, în goana după cît mai multe titluri de campioni, ei scapă din vedere adevăratul obiectiv al muncii lor. O propunere în acest sens — programarea campionatelor naţionale în septembrie, atunci cînd de regulă marile competiţii sînt epuizate. În al doilea rînd (şi aici rolul de educator al antrenorului se face prea puţin simţit), înotătorii sînt adesea prea mult preocupaţi de aspectul turistic al deplasării, uitînd adesea sacrificiile ce se fac pentru a fi trimişi să ne reprezinte ţara. Iată adevăratele aspecte ale problemei, care trebuie să constituie neîntîrziat un prilej de serioasă analiză în cadrul biroului federal.

Adrian VASILIU

COMPORTARE MODESTĂ LA „CUPA PRIETENIA"

La Tatabanja s-au încheiat întrecerile de înot şi sărituri dotate cu „Cupa Prietenia". Au participat sportivi din 8 ţări, născuţi în 1956 şi mai tineri. Dintre reprezentanţii ţării noastre, doar săritorii au avut evoluţii mai apropiate de valoarea lor. Tinerii noştri înotători, ieşiţi din formă, s-au comportat slab. Rezultate :

Sărituri — băieţi 1 m : 1. Kozenkov (U.R.S.S.) 371,25 p,... **4. Fabich** (România) 316,45 p,... **12. Kiss** (România) 251,15 p ; **3 m :** Sandseev (U.R.S.S.) 389,80 p,... **8. Fabich** 299,35,... 16. **Kiss** 184,75 ; **10 m :** Ambarcumian (U.R.S.S.) 405,35 p,... 8. Bagiu (România) 222 p.... 10. **Kiss** 188,70 ; **fete 1 m :** Goldberzuch (R.D.G.) 288,70 p,... 5. Prelipceanu (România) 253, 50 p,... 7. Angela Popescu (România) 221,20 p ; **3 m :** Guthke (R.D.G.) 360,55 p,... 5. Prelipceanu 305 p,.. 12. Popescu 197, 65 p ; **10 m : Goldberzuch** (R.D.G.) 288,70 p,... 8. Prelipceanu 170 p, 9. M. Atanasiu (România) 169,35 p.

La înot, doar T. Nicolae (65,8—100 m delfin), Dana Pop (1:14,7—100 m spate), Eugenia Cristescu (5:12,0—400 m şi 2:32,4—200 m liber), Lavinia Donia (1:14,7—100 m spate) şi Valeriu Molico (1:18,5—100 m şi 2:50,1—200 m bras) au putut trece de serii.

tir cu arcul

ÎN LUPTA PENTRU TITLURILE DE CAMPIONI AI ŢĂRII

Cei mai buni trăgători (seniori) de tir cu arcul, reprezentînd cluburi şi asociaţii din Bucureşti, Tg. Mureş, Petroşani şi Cluj, se vor întrece timp de trei zile (vineri — ora 9, sîmbătă — 8 şi duminică — 8,30) pentru titlurile republicane. Sînt programate dispute la arcurile speciale (distanţa de 30 m, 50 m, 70 m, 90 m — la băieţi şi 30 m, 50 m, 60 m, 70 m — la fete) şi arcuri standard (distanţa de 30 m, 50 m — la fete şi băieţi).

Competiţia este găzduită pe terenul Olimpia din şos. Vitan (autobuz 35, staţia stadionul Olimpia).

tir

START ÎN „CUPA SPERANŢELOR"

Specialiştii armelor cu glonţ şi cu alice, tinerii ţintaşi (pînă la 26 de ani) se vor reuni, începînd de azi şi pînă duminică inclusiv, pe poligonul Tunari, în cadrul competiţiei dotată cu „Cupa speranţelor". Nu vor lua startul membrii loturilor olimpic şi republican. Concursul începe zilnic, de la ora 9.

baschet

ADEVĂRATELE CAUZE ALE DECALAJULUI VALORIC FAŢĂ DE HANDBAL!

Baschetul şi handbalul sînt jocuri sportive cu mare priză în rîndul tineretului. Practicarea lor are efecte pozitive asupra dezvoltării fizice şi măririi capacităţii de muncă a tineretului, precum şi asupra formării personalităţii. Prezenţa acestor jocuri în toate programele şcolare, în licee cu program de educaţie fizică, în numeroase cluburi şi asociaţii sportive, dar mai ales în cadrul şcolilor sportive, ne indică clar interesul tineretului pentru ele, precum şi aria lor de răspîndire în ţara noastră. De pregătirea viitorilor performeri ai baschetului şi handbalului se ocupă în prezent un număr însemnat de profesori şi antrenori, care au un rol hotărîtor în determinarea progresului fiecăruia din cele două jocuri sportive.

Dar, deşi ambele ramuri de sport beneficiază de condiţii asemănătoare de dezvoltare (bază materială, cadre calificate, adeziunea tineretului), rezultatele se deosebesc mult : handbalul românesc domină arena mondială, în timp ce baschetul se clasează încă modest în Europa. Ani de-a rîndul, specialiştii din baschet au motivat acest decalaj invocînd aria de răspîndire în lume a baschetului (comparativ cu handbalul), complexitatea jocului de baschet (şi deci a procesului de instruire), durata mare necesară formării unui jucător de baschet etc. Fără îndoială că aceste aspecte trebuie luate în consideraţie cînd se apreciază valoarea reală a unei ramuri de sport, dar socotesc că ele nu sînt, totuşi, principalele cauze care menţin diferenţa între performanţele din baschet şi cele din handbal.

În activitatea mea am avut ocazia să văd numeroase lecţii de antrenament, să asist la multe competiţii sportive, iar recent am urmărit, timp de două săptămîni, într-o tabără de vacanţă, activitatea de pregătire a celor mai bune şase echipe de baschet şi handbal (fete şi băieţi) din cadrul şcolilor sportive. Cu ajutorul profesorilor am efectuat şi unele testări pentru determinarea dezvoltării fizice, în general, şi a calităţilor motrice, în special.

Pornind de la aceste elemente, bazîndu-mă pe observarea directă a procesului de instruire şi apreciind comparativ valorile angrenate în pregătirea la baschet şi handbal, la nivelul juniorilor, consider că ceea ce determină decalajul mare între rezultatele celor două ramuri de sport pe plan naţional şi internaţional constă, în principal, în calitatea procesului de instruire, în modul în care tehnicienii specializaţi concep şi efectuează selecţia şi pregătirea sportivilor. Din acest punct de vedere, în handbal se lucrează mai serios, mai mult, mai intens. Nu greşesc cu nimic afirmînd că profesorii şi antrenorii care s-au angajat să lucreze pentru handbalul de performanţă au o concepţie mai clară, pe care sînt convins că şi-au însuşit-o încă de pe băncile Institutului şi pe care o aplică cu multă consecvenţă. În timp ce în baschet se pariamentează foarte mult, se emit păreri peste păreri, se motivează îndelung orice insucces. Un exemplu concludent l-a constituit modul de lucru al echipelor de baschet şi handbal din tabăra la care m-am mai referit. În timp ce handbaliştii efectuau şi trei antrenamente pe zi, foarte intense, şi se plîngeau că nu le ajunge timpul, unii baschetbalişti abia se mişcau la unicul antrenament din program sau găseau diferite motive să renunţe şi la acesta.

Principala carenţă în pregătirea copiilor şi juniorilor la baschet rezultă din faptul că pregătirea fizică a devenit o noţiune pur teoretică, fiind eliminată aproape complet din procesul de instruire sau efectuîndu-se numai cu mijloace specifice baschetului. De la cea mai fragedă vîrstă se începe lucrul cu mingea, ceea ce se pare că nu este greşit, dar totul se reduce numai la tehnică şi tactică. În aceste condiţii, nici tehnica nu poate fi însuşită corespunzător, deoarece lipseşte sportul pe care să se realizeze. Viteza, sub multiplele ei forme de manifestare, forţa şi rezistenţa, calităţi indispensabile jucătorului modern de baschet, nu se pot dezvolta numai cu mingea de baschet sau numai prin joc, ci necesită lucru special, cu mijloace specifice, după o metodică anume de care, de fapt, nu ducem lipsă în prezent.

Echipele reprezentative de baschet de juniori şi junioare au obţinut anul acesta unele succese în campionatele balcanice, ele datorîndu-se unui plus de pregătire, de dirzenie, de ambiţie. Dar, comparînd loturile ţării noastre, sub aspectul dezvoltării şi pregătirii fizice, cu celelalte reprezentative şi, în special, cu cele participante la recentul turneu dotat cu „Cupa Prietenia", ne dăm seama că sîntem încă departe, că nu avem cu ce împrospăta echipele naţionale pentru a evolua la nivelul cerinţelor internaţionale.

Doresc ca aceste rînduri să însemne un îmbold pentru profesorii şi antrenorii care lucrează pentru baschetul de performanţă, îmbold care să se materializeze în îmbunătăţirea calităţii procesului de instruire.

ALEXANDRU MOGOŞ
vicepreşedinte al F. R. Baschet

polo

TURNEUL FINAL AL JUNIORILOR MICI

În piscina Dinamo, au început ieri după-amiază jocurile din cadrul turneului final al campionatului republican de polo pentru juniori mici. În primul meci s-au întîlnit echipele Crişul Oradea şi Petrolul Ploieşti. Cele două formaţii au mers „cap la cap", dar în final, orădenii au cîştigat cu 7—4 (1—0, 0—2, 3—1, 3—1). În cel de al doilea meci, Rapid Bucureşti a învins uşor pe Vagonul Arad cu 8—2 (1—1, 2—0, 2—0, 3—1).

C. VIŞAN

BOX

GONG!

● În vederea meciului cu reprezentativa Franţei, de la 25 septembrie — prima întrecere internaţională ce se desfăşoară în ţara noastră în toamna acestui an — pugiliştii români au început pregătirile. Colegiul central de antrenori a stabilit, miercuri, lotul din care va fi alcătuită echipa ce ne va reprezenta în această partidă. În dorinţa rodării în întreceri internaţionale a unor tineri ce s-au evidenţiat cu ocazia campionatelor de juniori şi a „Criteriului tineretului" de la Galaţi, antrenorii au hotărît ca din lot să facă parte o serie de pugilişti ce n-au îmbrăcat pînă în prezent tricoul echipei reprezentative. Iată lotul în ordinea categoriilor : *Remus Cosma, Dinu Condurat, Marian Lazăr, Simion Cuţov (Pavel Nedelcea), Adrian Guţu (Constantin Dumitrescu), Paul Dobrescu, Gheorghe Ene (Marcel Lupu), Ştefan Florea, Vasile Croitoru, Ion Petrea, Marin Culineac, Mişu Banu şi Ilie Dascălu.*

Antrenorii lotului vor fi *T. Niculescu, I. Dumitru şi A. Gherghina.*

Meciul va avea loc la Reşiţa.

● Ieri a părăsit Capitala o selecţionată a clubului Steaua, care urmează să participe la Turneul Armatelor Prietene ce se va desfăşura, începînd din ziua de 5 septembrie, în localitatea Miskolc (R. P. Ungară). Pugiliştii militari sînt însoţiţi de antrenorul *Marcu Spakov* şi de arbitrul *Dumitru Dimulescu.*

● Primul meci din cadrul campionatului pe echipe ce se dispută în Bucureşti va avea loc mîine seară, la orele 19, pe stadionul Giuleşti. Selecţionata bucureşteană Metalul + Rapid primeşte replica formaţiei U. M. Timişoara.

RÎNDURI DIN SCRISORILE DV...

● „Propun ca în ziarul Sportul să apară o dată pe săptămînă o rubrică care să fie la dispoziţia cititorilor. Să apară acolo, cuvîntul nostru" (V. CHERAŢOIU, Sibiu, str. 11 Iunie, bloc 4, ap. 24). **Propunerea dv. mai veche a prins viaţă. Avem acum rubrica „Epistolele săptămînii" cît şi pe aceasta în care citiţi rîndurile de faţă. N-avem însă, deşi ne-aţi promis pe la jumătatea lunii mai, „cuvîntul dv."...**

● „Primesc neregulat ziarul Sportul deşi sînt abonat. Ba, uneori — în zilele de 4, 6, 12 şi 16 august de pildă, — nu l-am primit de loc. De ce ?" (TEODOR LUPAŞCU, comuna Nedelea, jud. Prahova). **Simplu de tot : din cauza muncii defectuoase a oficiului poştal Filipeşti Tîrg şi a unora din salariaţii săi.**

● „Prea multe huiduieli şi vorbe urîte adresate jucătorilor echipei de fotbal Petrolul în meciul cu Steagul roşu. Or fi iubind braşovenii fotbalul, dar nici aşa". (ADAM GEORGESCU, str. Culturilor 305, Ploieşti). **Şi părerea noastră este că n-ar fi rău dacă iubirea amintită ar fi exprimată altfel, în mod civilizat şi sportiv.**

● „Vă urez sănătate şi fericire dv. ziariştilor care ne ţineţi la curent cu desfăşurarea campionatului de fotbal, celor care au muncit la instalaţia de nocturnă de pe stadionul „23 August", fotbaliştilor naţionalei în preajma unor examene grele". (DUMITRU STAMATE, comuna Cernica Sat. jud. Ilfov). **Vă mulţumim în numele tuturor şi vă urăm, asemenea, înzecit.**

● „Fotbalul să nu lipsească de pe ecranele televizoarelor. Cred că un procent însemnat de telespectatori vizionează meciurile acestei discipline îndrăgite" (TH. GHEORGHIAN, cartier Crîhala, bloc G 3, Tr. Severin). **După cum vedeţi în actualul campionat — pînă acum — meciurile de fotbal n-au lipsit, chiar dacă nu toate au fost în direct. Totuşi vă publicăm părerea... să se ştie.**

● „Felicitări lui Năstase şi Ţiriac pentru victoria asupra echipei Braziliei şi succes în meciul final cu Statele Unite. Eu le promit că deşi sînt din Hunedoara voi veni la Otopeni pentru a vedea Salatiera de argint. Vă dau cuvîntul meu de onoare" (VALER COBÎRZAN, Aleea Oţelarilor 1 A, bloc 5, Hunedoara). **Vă asigurăm că în momentul de faţă cei doi supercampioni doresc din tot sufletul să vă facă dv. şi milioanelor de oameni ai muncii din ţara noastră care îi urmăresc, această mare bucurie. Şi ştiţi doar de cită dăruire şi ambiţie sînt în stare ! Să sperăm că ne vom întîlni la Otopeni...**

(Urmare din pag. 1)

tate care se remarcă prin acţiuni de reamenajare a terenurilor sportive, prin verificarea şi procurarea de echipament etc. Printre ele — Liceele „Gheorghe Lazăr" şi „Ioan Neculce", Şcolile generale 164, 91 şi 92. Deci, şcoala poate să înceapă...

CLUJ Baza materială a şcolilor—la înălţime !

În afara reamenajărilor întreprinse la bazele sportive ale liceelor nr. 2 şi Andrei Mureşanu din Dej şi a extinderilor-platformă pentru jocuri, groapă de sărituri, portic de gimnastică realizate la Şcoala generală din comuna Floreşti, judeţul Cluj nu are, sub aspectul bazei materiale, alte noutăţi de raportat acum, în pragul noului an şcolar. Poate anunţa, însă, un vast plan de acţiune — conceput de către Comitetul judeţean Cluj al P.C.R. şi care a angajat factori din toate sectoarele interesate în bunul mers al şcolii. Se urmăreşte o considerabilă sporire a spaţiilor afectate sportului şi o substanţială îmbunătăţire a conţinutului activităţii de educaţie fizică.

În rest, o febrilă activitate de reutilizare a sălilor (liceele „Ady-Şincai" şi „Nicolae Bălcescu"), de revizuire a instalaţiilor sanitare (Lic. nr. 15) etc. Iată momentul ideal şi pentru o... revizuire a pistei de la „Ady-Şincai", a curţii Liceului „Emil Racoviţă" şi a unei curăţenii mai consistente în jurul tuturor acestor laboratoare unde se predă „sănătatea" elevilor...

CONSTANŢA Exemplul directorului Liceului agricol...

În şcolile din municipiul Constanţa apropierea deschiderii anului şcolar este marcată de pregătiri febrile. Într-un fel, recordul îl deţine Şcoala generală nr. 28, unde profesorii de educaţie fizică **C. Cindea** şi **Mihai Lungu** depun toate eforturile pentru ca terenurile de volei şi handbal, sectorul de atletism (sărituri) şi sala de gimnastică să fie gata pentru orele de sport încă de la primul sunet de clopoţel.

Pe profesoara de educaţie fizică **Tinca Teichoi**, titulara catedrei de specialitate a Şcolii generale nr. 3, am găsit-o în plină organizare a lucrărilor de reamenajare a spaţiilor rezervate sportului. Operaţia va avea loc în perioada 8—14 septembrie şi la ea vor lua parte mai ales elevii din clasele V—VIII. În noul an şcolar, ponderea activităţilor sportive de la „3" vor fi jocurile şi mai ales voleiul şi handbalul, care vor avea terenurile necesare. Rămîne încă nerezolvată problema sălii de gimnastică. Probabil că şi în noul an elevii acestei şcoli vor utiliza drept sală, un hol din vecinătatea claselor.

Lucruri bune am găsit la Liceul agricol, unde un profesor foarte tînăr, **Octavian Rusu**, absolvent în acest an al I.E.F.S. se arată a fi un colaborator foarte preţios pentru şeful catedrei de resort, **prof. Cucu Cliciu.** În vederea noului an de învăţămînt cei doi profesori — şi nu numai ei — se îngrijesc de reamenajarea spaţiilor pentru atletism, de asfaltarea terenurilor de volei şi handbal, de punerea la punct a sălii de sport. De notat aici, în mod special, sprijinul acordat catedrei de educaţie fizică de către directorul liceului, **prof. ing. Octavian Ocraian.** Una din explicaţii : actualul director a fost pînă nu de mult un pasionat sportiv, fotbalist la Sportul studenţesc...

CRAIOVA Cu unele excepţii, pregătirile sînt încheiate

În municipiul Craiova, bazele sportive ale şcolilor generale şi ale liceelor sînt pregătite pentru a găzdui întrecerile elevilor. La Şcoala generală nr. 2 de pildă curtea a fost bituminizată. În urma acestei operaţiuni au fost trasate terenuri simple de handbal, 2 de baschet, teren de volei, sector de sărituri, portic de gimnastică. În cadrul aceleiaşi şcoli, sala de gimnastică a fost lungită cu încă 10 metri. Întreaga muncă a fost executată sub conducerea directorului şcolii, **prof. N. Băjan.**

Bazele sportive şcolare

La şcolile generale nr. 12, 22 şi 24 pregătirile sînt de asemenea terminate, chiar dacă suprafeţele curţilor nu au fost în întregime bituminizate.

Am făcut popasuri şi la cîteva licee. Tovarăşii profesori **N. Andrei** (directorul liceului „N. Bălcescu") şi **S. Moraru** (directorul liceului „Fraţii Buzeşti") ne-au vorbit despre preocupările elevilor şi ale cadrelor didactice (în special ale profesorilor de educaţie fizică) pentru ca o dată cu începerea anului şcolar terenurile de sport să fie apte a-i primi pe elevi. La ambele licee, curţile au fost transformate în frumoase şi moderne baze sportive simple.

Contrastant apare însă tabloul de la Şcoala generală nr. 18 din curtea căreia au dispărut terenurile de sport, nu fără ştirea tovarăşului director, **prof. P. Popescu,** precum şi acela de la Liceul nr. 3, unde — de cîţiva ani — se află în „lucru" (fără a exista vreo speranţă de dare mai apropiată în folosinţă) cîte un teren de baschet, handbal şi volei...

BACĂU Sport din prima zi de şcoală...

Încă de la terminarea ultimului trimestru al anului şcolar 1970—1971, organele locale s-au preocupat ca terenurile de sport să fie pregătite pentru a-i găzdui pe elevi chiar de la 15 septembrie. Este de notat, în primul rînd, faptul că au fost date în folosinţă trei noi săli de gimnastică (la Şcoala sportivă, Liceul de fotbal şi la baza Tineretului), iar la sala liceului „George Bacovia" lucrările de reamenajare sînt aproape terminate. S-au încheiat şi operaţiunile de bituminizare a curţilor şcolilor generale nr. 2, 4, 8, 18 şi 24, lucrările fiind în curs la Complexul şcolar P.T.T. şi la liceele „G. Bacovia" şi „V. Alecsandri".

În acest tablou îmbucurător apare cu atît mai de neînţeles atitudinea conducerii Şcolii generale nr. 1, căreia fiindu-i pusă la dispoziţie fosta bază a şcolii sportive, nu a întreprins nimic pentru amenajarea ei...

ÎN MAGAZINELE DE CONFECŢII GĂSIŢI UN BOGAT SORTIMENT DE UNIFORME ŞCOLARE PENTRU TOATE CICLURILE CUMPĂRAŢI DE PE ACUM COPIILOR UNIFORME, PENTRU A EVITA AGLOMERAŢIA